

31971L0118

1971 3 8

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 55/23

TARYBOS DIREKTYVA

1971 m. vasario 15 d.

dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos prekybai šviežia paukštiena

(71/118/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 ir 100 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę,

kadangi 1967 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentu Nr. 123/67/EEB ⁽²⁾ dėl bendro paukštienos rinkos organizavimo įkurta bendroji šio sektoriaus rinka;

kadangi tol, kol prekybai trukdo skirtingi valstybių narių sveikatos reikalavimai paukštienai, to reglamento įgyvendinimas neturės laukiamo poveikio;

kadangi norint pašalinti tokius skirtumus, turi būti suderintos valstybių narių sveikatos nuostatos;

kadangi turėtų būti priimtos Bendrijos nuostatos, kurios po pereinamojo laikotarpio, kai jos turi būti taikomos tik Bendrijos vidaus prekybai, bus taikomos taip pat ir paukštienai, kuria prekiaujama atskirų valstybių narių teritorijose; tačiau kadangi ši direktyva neturėtų būti taikoma paukštienai, kuri, reglamentuojama tam tikrų sąlygų, gamintojo pristatoma tiesiai vartotojui;

kadangi siūloma suderinti ir ypač standartizuoti higienos reikalavimus, taikomus paukštienai skerdyklose ir jos saugojimo bei gabenimo metu; kadangi kompetentingos valstybių narių insti-

tucijos turėtų ir toliau būti atsakingos tvirtinant skerdyklas, kurios atitinka šioje direktyvoje nurodytus higienos reikalavimus, ir užtikrinant, kad būtų laikomasi tokį tvirtinimą reglamentuojančių sąlygų; kadangi valstybės narės taip pat turėtų priimti nuostatas dėl šaldyklų patalpų patvirtinimo;

kadangi siekiant užtikrinti patenkinamą sveikatos tikrinimą, atsižvelgiant į tam tikras sąlygas, kuriomis jis yra vykdomas, tam tikri uždaviniai turi būti patikėti kvalifikuotiems padėjėjams, dirbantiems prižiūrint oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui ir jo atsakomybe;

kadangi minimalių standartų reikalavimai, taikomi teoriniam ir praktiniam tokių padėjėjų mokymui, ir kitos sąlygos, kurios yra būtinos jų kompetencijai, sąžiningumui ir nešališkumui užtikrinti, turėtų būti nustatyti visoms valstybėms narėms, tačiau taip, kad liktų galimybė toliau plėtoti su jų mokymu susijusių taisyklių ir programų standartizavimą;

kadangi prekiaujant tarp Bendrijos valstybių narių sveikatos sertifikato, išrašyto eksportuojančios šalies oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo, išdavimas yra laikomas geriausia garantija paskirties šalies kompetentingoms institucijoms, kad paukštienos siunta atitinka šios direktyvos nuostatas; kadangi šis sertifikatas turi būti gabenamas kartu su paukštienos siunta iki paskirties vietos;

kadangi valstybės narės turi turėti teisę uždrausti įvežti iš kitos valstybės narės į savo teritoriją paukštieną, kuri paaiškėja esanti netinkama maistui arba neatitinka Bendrijos sveikatos reikalavimų;

⁽¹⁾ OL 109, 1964 7 9, p. 1721/64.

⁽²⁾ OL 117, 1967 6 19, p. 2301/67.

kadangi tokiais atvejais siuntėjui, jam pačiam arba jo atstovui pareikalavus, turėtų būti leidžiama susigrąžinti tokią mėsą, nebent būtų kitokių su sveikata susijusių priežasčių;

kadangi priežastys dėl draudimo arba apribojimo turėtų būti praneštos siuntėjui arba jo agentui, o tam tikrais atvejais taip pat ir eksportuojančios šalies kompetentingoms institucijoms;

kadangi tarp eksportuotojo ir paskirties valstybės narės kilus nesutarimams dėl draudimo arba apribojimo pagrįstumo, siuntėjui turėtų būti suteikta galimybė gauti veterinarijos eksperto, kurį jis gali pasirinkti iš Komisijos sudaryto sąrašo, nuomonę;

kadangi nesutarimai tarp valstybių narių dėl to, ar skerdyklos patvirtinimas buvo pagrįstas, turėtų būti skubos tvarka sprendžiami Veterinarijos nuolatinio komitete, Tarybos įkurtame 1968 m. spalio 15 d.;

kadangi valstybių narių nuostatos, skirtos tam tikroms ypatingų problemų turinčioms sritims, negali būti suderintos, kol nebus atliktas išsamus tyrimas;

kadangi gyvūnų sveikatos nuostatos, susijusios su prekyba gyvais naminiais paukščiais ir šviežia paukštiena, bus kitų Bendrijos direktyvų objektas; kadangi paaiškėjo, kad šiuo metu reikėtų žengti pirmuosius žingsnius ir pradėti derinti nacionalines šios srities nuostatas ir nustatyti tam tikras sąlygas, pagal kurias valstybės narės galėtų dėl gyvūnų sveikatos priežasčių uždrausti arba apriboti paukštienos įvežimą į jų teritoriją, ir Veterinarijos nuolatiniam komitetui nustatant visai Bendrijai skubos tvarką, pagal kurią valstybės narės priimtas priemonės, glaudžiai bendradarbiaujant valstybėms narėms ir Komisijai, būtų galima tirti ir, jei reikia, iš dalies pakeisti arba atšaukti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma prekiaujant šių rūšių naminių paukščių šviežia mėsa: vištų, gaidžių kalakutų, perlinių vištų, ančių ir žąsų.

2. Visos tokių gyvūnų dalys, tinkančios žmonių vartojimui, laikomos paukštiena.

3. Visa paukštiena, neapdorota konservavimo proceso, laikoma šviežia mėsa; tačiau šioje direktyvoje atšaldyta ir sušaldyta paukštiena taip pat laikoma šviežia mėsa.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

- a) *skerdena* – tai visas paukščio kūnas, nuleidus iš jo kraują, jį nupėšus ir išskrodus; tačiau išimti kepenis, nupjauti kojas žemiau kulnies sąnario arba galvą neprivaloma;
- b) *skerdenos dalys* – tai a punkte apibrėžtos skerdenos dalys;
- c) *skerdenos atliekos* – tai šviežia mėsa, nepriklausanti skerdenai pagal a punkto apibrėžimą, net jeigu ji natūraliai sujungta su skerdena;
- d) *vidaus organai* – tai krūtinės ląstos, pilvo ir dubens ertmių vidaus organai, įskaitant trachėją, stemplę ir gūžį;
- e) *ante mortem patikra* – tai gyvų naminių paukščių patikra, atliekama pagal I priedo III dalies reikalavimus;
- f) *post mortem patikra* – tai paskerstų naminių paukščių patikra skerdykloje, atliekama iškart juos paskerdus, laikantis I priedo V dalies reikalavimų;
- g) *oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas* – tai valstybės narės centrinės kompetentingos institucijos paskirtas veterinarijos gydytojas;
- h) *padėjėjas* – tai apmokytas asmuo, valstybės narės centrinės kompetentingos institucijos oficialiai paskirtas padėti oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui;
- i) *eksportuojanti šalis* – tai valstybė narė, iš kurios šviežia paukštiena siunčiama į kitą valstybę narę;
- j) *paskirties šalis* – tai valstybė narė, į kurią šviežia paukštiena siunčiama iš kitos valstybės šalies.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Nuostatos, susijusios su prekyba tarp Bendrijos valstybių narių ir prekyba valstybėse narėse

3 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad būtų leidžiama prekiauti tik šviežia paukštiena, kuri, nepažeidžiant 11 straipsnio, atitinka šiuos reikalavimus:

- a) mėsa įsigyta iš skerdyklos, patvirtintos ir prižiūrimos pagal 5 straipsnio 1 dalį;
- b) paukščio *ante mortem* patikra atlikta oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo arba padėjėjų pagal 4 straipsnį ir po tokios patikros laikomo tinkamu skersti, kad būtų prekiaujama šviežia mėsa;
- c) mėsa yra apdorota, esant patenkinamoms higienos sąlygoms laikantis I priedo IV dalies reikalavimų;
- d) po *post mortem* patikros, atliktos oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo arba padėjėjų pagal 4 straipsnį, mėsa yra patvirtinta tinkama maistui pagal I priedo VI dalies reikalavimus;
- e) suženklinta sveikumo ženklų, atitinkančiu I priedo VII dalies reikalavimus;
- f) kaip nurodyta I priedo IX dalyje, mėsa po *post mortem* patikros buvo saugoma patenkinamomis higienos sąlygomis skerdyklose, patvirtintose ir prižiūrimose pagal 5 straipsnio 1 dalį, arba šaldyklos patalpose, patvirtintose ir prižiūrimose taip, kaip nurodyta 5 straipsnio 4 dalyje;
- g) mėsa yra tinkamai supakuota ir pervežta patenkinamomis higienos sąlygomis, atitinkančiomis I priedo X ir XI dalių reikalavimus.

2. Draudžiama prekiauti:

- a) šviežia paukštiena, apdorota vandenilio peroksidu ar kitomis balinančiomis priemonėmis arba natūraliais ar dirbtiniais dažikliais;
- b) šviežia paukštiena, apdorota antibiotikais, konservantais arba mėsos minkštikliais;
- c) šviežia paukštiena, apdorota kvapiosiomis medžiagomis.

3. Tačiau paskirties valstybei narei sutinkant, jeigu mėsa skirta naudoti ne žmonių vartojimui straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų laikytis nebūtina; tokiu atveju paskirties valstybė narė imasi visų priemonių, kad mėsa būtų naudojama tik pagal paskirtį.

4. Straipsnio 1 dalies sąlygos netaikomos šviežiai mėsei, kuri atskirais atvejais paukščių augintojo yra tiekiamas tiesiai galutiniam vartotojui jo paties reikmėms, kai mėsa parduodama ne išvežiojant, užsakant paštu ar parduodant turgavietėje, bet kitais būdais.

4 straipsnis

1. Atlikti *ante mortem* ir *post mortem* patikras bei prižiūrėti, kad skerdyklose būtų laikomasi I priedo II ir IV dalyse nurodytų higienos sąlygų, oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui gali padėti jo prižiūrimi ir jo atsakomybe dirbantys padėjėjai.

2. Padėjėjais gali dirbti tik tie asmenys, kurie atitinka II priedo reikalavimus. Taryba Komisijos siūlymu išdėsto išsamesnius mokymo reikalavimus, kurių iš padėjėjų reikalaujama pagal II priedo 1 dalies b ir d bei 4 dalies reikalavimus.

3. Padėjėjai oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui padeda atlikti tik šiuos darbus:

- prižiūrėti, kaip taikomos I priedo II ir IV skyriuose nurodytos higienos taisyklės,
- tikrinti, kad atliekant *ante mortem* ir *post mortem* patikras nebūtų jokių I priedo III skyriaus 12 dalyje minimų simptomų,
- tikrinti, kad per *post mortem* patikrą nebūtų sąlygų, nurodytų I priedo VI skyriaus 28 dalyje.

5 straipsnis

1. Valstybės narės, kurios teritorijoje yra skerdykla, centrinė kompetentinga institucija užtikrina, kad patvirtinimas, nurodytas 3 straipsnio 1 dalies a punkte, būtų suteiktas tik tokiu atveju, jeigu laikomasi I priedo I ir II skyrių nuostatų ir jeigu skerdykla sugeba laikytis kitų tame priede nurodytų sąlygų; ji taip pat užtikrina, kad tokių nuostatų laikymąsi tikrintų oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas ir kad patvirtinimas būtų atšauktas, jei vienos ar kelių nuostatų nesilaikoma.

2. Visos patvirtintos skerdyklos registruojamos sąrašė ir kiekvienai iš jų suteikiamas veterinarinio patvirtinimo numeris. Patvirtintų skerdyklų sąrašą ir jų veterinarinio patvirtinimo numerius kiekviena valstybė narė siunčia kitoms valstybėms narėms ir Komisijai bei praneša joms apie bet koki patvirtinimo atšaukimo atvejį.

3. Jeigu valstybė narė mano, kad kitos valstybės narės skerdykloje nesilaikoma arba jau nesilaikoma patvirtinimui būtinų sąlygų, ji apie tai informuoja tos valstybės narės centrinę kompetentingą instituciją. Ši imasi visų reikiamų priemonių ir informuoja pirmosios valstybės narės centrinę kompetentingą instituciją apie priimtus sprendimus ir tokių sprendimų priežastis.

Jeigu tokia valstybė narė baiminasi, kad reikiamų priemonių nebuvo imtasi arba kad priemonių nepakanka, ji apie tai praneša Komisijai, kuri pasirūpina gauti vieno ar kelių veterinarijos ekspertų nuomonę. Remiantis tokia nuomone, valstybės narės gali būti leidžiama 12 straipsnyje nurodyta tvarka laikinai uždrausti šviežią mėsą iš tokios skerdyklos įvežti į savo teritoriją.

Šis leidimas gali būti atšauktas 12 straipsnyje nurodyta tvarka, remiantis vieno ar kelių veterinarijos ekspertų vėliau pareikšta nuomone.

Veterinarijos ekspertai turi būti valstybės narės, nedalyvaujančios ginčuose, piliečiai.

Pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, Komisija nustato bendrąsias šios straipsnio dalies taikymo taisykles, ypač dėl veterinarijos ekspertų skyrimo, ir tvarkos, kurios turi būti laikomasi reiškiant nuomonę.

4. Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas prižiūri net ir tas šaldyklos patalpas, kurios yra ne skerdykloje, jeigu jose laikoma šviežia mėsa.

Valstybės narės, kurios teritorijoje yra šaldyklos patalpa, centrinę kompetentingą instituciją yra atsakinga už tokios šaldyklos, kurioje laikoma šviežia mėsa, patvirtinimą ir patvirtinimo atšaukimą.

6 straipsnis

Nepažeidžiant 3 straipsnio 2 dalies ir iki Bendrijos nuostatų įsigaliojimo, ši direktyva neturi įtakos valstybių narių nuostatom:

- dėl sąlygų tvirtinant šaldyklos, nurodytą 5 straipsnio 4 dalyje, ir tokių patvirtinimų atšaukimų;
- dėl naminių paukščių apdorojimo medžiagomis, dėl kurių šviežios paukštienos vartojimas gali būti pavojingas arba žalingas žmonių sveikatai, ir dėl naminių paukščių tokių

medžiagų, kaip antibiotikai, estrogenai, tireostatai, mėsos minkštikliai, pesticidai, herbicidai, arba medžiagų, turinčių arseno ar stibio, absorbavimo;

- dėl kitų medžiagų dėjimo į šviežią paukštieną ir jos apdorojimo jonizuojančiais bei ultravioletiniais spinduliais.

7 straipsnis

Ši direktyva neturi poveikio pagal valstybės narės galiojančius teisės aktus pareikštiems ir šioje direktyvoje numatytiems skundams, kuriais užginčijami kompetentingų institucijų sprendimai.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Nuostatos, susijusios tik su Bendrijos vidaus prekyba

8 straipsnis

Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad į kitą valstybę narę siunčiama šviežia paukštiena, ją vežant į paskirties šalį, būtų gabenama kartu su sveikatos sertifikatu, atitinkančiu I priedo VIII skyriaus reikalavimus.

9 straipsnis

1. Nepažeidžiant galių, kylančių remiantis 5 straipsnio 3 dalies antrosios pastraipos antrojo sakinio teiginiu, valstybė narė gali uždrausti prekiauti savo teritorijoje šviežia paukštiena, atvežta iš kitos valstybės narės, jeigu paskirties šalyje atliekamo mėsos veterinarinio patikrinimo metu nustatoma:

- kad tokia mėsa yra netinkama žmonių maistui, arba
- kad nesilaikoma 3, 8 arba 14 straipsnių nuostatų.

2. Priimant sprendimus pagal šio straipsnio 1 dalį, siuntėjo arba jo atstovo reikalavimu turi būti leidžiama grąžinti tokią šviežią mėsą atgal, jeigu tai nėra neįmanoma sveikatos sumetimais. Visais atvejais imamas saugos priemonių, kad būtų apsaugota nuo netinkamo mėsos panaudojimo.

3. Apie šiuos sprendimus, nurodant jų priežastis, turi būti pranešta siuntėjui arba jo atstovui. Pareikalavus, tokie pagrįsti sprendimai turi būti nedelsiant išsiųsti raštu, nurodant, kokie skundai yra galimi dėl jų pagal tuo metu galiojančius teisės aktus bei formą ir terminą, iki kada skundai turi būti pateikti.

4. Jeigu tokie sprendimai priimami diagnozavus užkrečiamą ar infekcinę ligą, remiantis tuo, kad sugedę produktai tapo pavojingi žmonių sveikatai arba dėl rimtų šios direktyvos nuostatų pažeidimų, apie šiuos sprendimus ir jų priežastis nedelsiant pranešama ir eksportuojančios šalies centrinei kompetentingai institucijai.

10 straipsnis

Kiekviena valstybė narė siuntėjams, kurių atvežta paukštiena, remiantis 9 straipsnio 1 dalimi, negali būti prekiaujama jos teritorijoje, suteikia teisę gauti veterinarijos eksperto išvadą. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad prieš imantis kompetentingoms institucijoms kokių nors kitų priemonių, pavyzdžiui, sunaikinti mėsą, veterinarijos ekspertai turėtų galimybę nustatyti, ar laikomasi 9 straipsnio 1 dalies sąlygų.

Veterinarijos ekspertas turi būti valstybės narės, išskyrus eksportuojančios šalies arba paskirties šalies, pilietis.

Valstybėms narėms pasiūlius, Komisija sudaro veterinarijos ekspertų, kuriems gali būti pavesta suformuluoti tokias išvadas, komisiją. Pasikonsultavusi su tomis valstybėmis narėmis, ji nustato bendrąsias taisykles, kurios turi būti taikomos, ypač dėl tokių išvadų formulavimo tvarkos.

11 straipsnis

1. Nepažeidžiant šio straipsnio 2–4 dalių, kol įsigalios kokios nors Bendrijos nuostatos, ir toliau taikomos valstybių narių gyvūnų sveikatos nuostatos dėl prekybos gyvais naminiais paukščiais ir paukštiena.

2. Kilus pavojui, kad gyvūnų liga gali išplisti dėl šviežios paukštienos iš kitos valstybės narės įvežimo į jos teritoriją, valstybė narė gali imtis tokių priemonių:

- a) kitoje valstybėje narėje kilus epizootinės ligos protrūkiui, laikinai uždrausti arba apriboti šviežios paukštienos įvežimą iš tokios valstybės narės teritorijos dalių, paveiktų tos ligos;
- b) jeigu epizootinė liga plačiai išplinta arba jeigu kyla kitos rimtos užkrečiamos ar infekcinės gyvūnų ligos protrūkis, laikinai uždrausti arba apriboti šviežios paukštienos įvežimą iš visos tokios valstybės teritorijos.

3. Kiekviena valstybė narė privalo nedelsdama informuoti kitas valstybes nares ir Komisiją apie jos teritorijoje kilusį bet kokios šio straipsnio 2 dalyje nurodytos tokios ligos protrūkį ir apie priemones, kurių buvo imtasi jai kontroliuoti. Ji taip pat privalo nedelsdama pranešti joms ir apie tokios ligos pašalinimą.

4. Apie priemones, kurių valstybės narės imasi pagal šio straipsnio 2 dalį, ir bet kokių tokių priemonių atšaukimą turi būti nedelsiant pranešta kitoms valstybėms narėms ir Komisijai, kartu nurodant ir tokių sprendimų priežastis.

12 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti priimtas sprendimas atšaukti arba pakeisti tokias priemones, ypač stengiantis jas derinti su kitų valstybių narių priimtomis priemonėmis.

5. Jeigu kyla šio straipsnio 2 dalyje numatyta situacija ir išaiškėja, kad kitoms valstybėms narėms irgi būtina taikyti pagal tą dalį priimtas ir, jei reikia, pagal šio straipsnio 4 dalies nuostatas iš dalies pakeistas priemones, 12 straipsnio tvarka priimamos atitinkamos priemonės.

12 straipsnis

1. Prireikus taikyti šiame straipsnyje numatytą tvarką, Pirminkas savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu klausimus nedelsdamas siunčia Veterinarijos nuolatiniam komitetui (toliau – Komitetas), įkurtam 1968 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva.

2. Balsuojant Komiteto valstybių narių balsai skaičiuojami taip, kaip nurodyta Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje. Pirminkas nebalsuoja.

3. Komisijos atstovas pateikia priemonių, kurios turi būti priimtose, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl tokių priemonių pareiškia per dvi dienas. Nuomonėms patvirtinti reikia dvilikos balsų daugumos.

4. Komisija priima priemones ir nedelsdama jas taiko tais atvejais, jeigu jos atitinka Komiteto nuomonę. Jeigu jos Komiteto nuomonės neatitinka arba tokia nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jei per penkiolika dienų nuo pasiūlymo įteikimo Taryba nepriima jokių priemonių, siūlomas priemonės priima ir nedelsdama jas taiko Komisija, nebent Taryba paprastą balsų daugumą yra atmetusi tokias priemones.

13 straipsnis

12 straipsnio nuostatos taikomos aštuoniolika mėnesių nuo dienos, kai klausimas pirmą kartą buvo perduotas Komitetui, remiantis arba 12 straipsnio 1 dalimi, arba bet kuriomis kitomis atitinkamomis taisyklėmis.

14 straipsnis

1. Valstybės narės draudžia taikyti šiuo metu naudojamą „Spinchiller“ naminių paukščių atšaldymo procesą. Šis draudimas įsigalioja nuo 1976 m. sausio 1 d.

2. Pasikonsultavusi su Veterinarijos nuolatinio komiteto valstybėmis narėmis, Komisija iki 1972 m. sausio 1 d. pateikia Tarybai išvadą apie tai, ar yra koks nors kitas vienas ar daugiau alternatyvių atšaldymo procesų.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta data keičiama į 1977 m. sausio 1 d., nebent Taryba Komisijos siūlymu iki 1972 m. sausio 1 d. nustatytų, kad yra atrastas vienas ar keli nauji pramonėje naudotini procesai.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Baigiamosios nuostatos

15 straipsnis

Kol įsigalios Bendrijos nuostatos dėl šviežios paukštienos iš trečiųjų šalių importo, tokiam importui valstybės narės taiko nuostatas, kurios yra bent jau lygiavertės nurodytosioms šioje direktyvoje.

16 straipsnis

Nepažeisdamos 14 straipsnio, valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję įgyvendina šią direktyvą:

- a) dėl Bendrijos vidaus prekybos – per dvejus metus nuo šios direktyvos paskelbimo;
- b) dėl atskirų valstybių narių teritorijoje gaminamos ir parduodamos šviežios paukštienos – daugiausia per penkerius metus nuo šios direktyvos paskelbimo.

Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

17 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1971 m. vasario 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. COINTAT

I PRIEDAS

I SKYRIUS

HIGIENOS REIKALAVIMAI SKERDYKLOMS

1. Skerdyklose privalo būti:

- a) patalpa arba dengta vieta, pakankamai didelė ir lengvai valoma bei dezinfekuojama, kurioje atliekama naminių paukščių *ante mortem* patikra;
- b) speciali patalpa, kurią galima lengvai valyti ir dezinfekuoti, skirta tik naminiams paukščiams, sergantiems arba įtariamais sergant kokia nors liga;
- c) pakankamai didelė skerdyklos patalpa, kad apsvaiginimas ir kraujo nuleidimas vyktų atskiroje vietoje nuo pešimo ir bet kokio plikavimo. Bet koks tarpas tarp skerdyklos patalpos ir šios dalies a punkte minimos patalpos arba vietos, išskyrus siaurą plyšį, pro kurį tilptų tik skerstiniai naminiai paukščiai, turi turėti automatiškai užsiveriančias duris;
- d) darinėjimo ir ruošimo patalpa, pakankamai didelė darinėjimo darbams atlikti tokioje vietoje turi būti gana toli nuo kitų darbo vietų arba, kad būtų išvengiama užterštumo, nuo jų atskirta pertvara. Bet koks tarpas tarp darinėjimo ir ruošimo patalpos bei skerdyklos, išskyrus siaurą plyšį, pro kurį tilptų tik skerstiniai naminiai paukščiai, turi turėti automatiškai užsiveriančias duris;
- e) išsiuntimo patalpa, jei būtina;
- f) viena ar daugiau pakankamai didelė atšaldymo arba šaldymo patalpa;
- g) patalpa arba vieta plunksnoms, nebent jos būtų laikomos atliekomis;
- h) specialios rakinamos patalpos laikinai sulaikyti paukštienai ir nesveikai mėsei, pripažintai netinkama žmonių maistui, ir atliekoms saugoti, jeigu tokia mėsa ir atliekos iš skerdyklos nėra šalinamos kasdien;
- i) speciali patalpa, skirta tik techniškai apdoroti arba naikinti pagal šio skyriaus 28 dalį deklaruotą netinkama žmonių maistui paukštieną, mėsą, kurios pagal 29 dalį negalima vartoti žmonių maistui, ir skerdimo atliekas bei šalutinius produktus, skirtus pramonės tikslams, jeigu pastate atliekamas toks techninis apdorojimas arba naikinimas;
- j) persirengimo kambariai, praustuvai, dušai ir tualetai su prietaisais vandeniui nuleisti; įėjimas į tualetus turi būti įrengtas ne tiesiai iš darbo kambarių; iš praustuvų čiaupų turi tekėti karštas ir šaltas vanduo, čia turi būti priemonių rankoms nusivalyti ir dezinfekuoti bei vienkartinių rankšluosčių; praustuvai turi būti įrengti šalia tualetų;
- k) specialiai įrengta mėšlavietė, nebent mėšlas būtų tuoj pat ir higieniškai pašalinamas;
- l) vieta ir atitinkami įrenginiai narvams ir transporto priemonėms valyti bei dezinfekuoti;
- m) tinkamai įrengta rakinama tik veterinarinei tarnybai skirta patalpa;
- n) darbo kambariuose turi būti tinkama įranga rankoms ir įrankiams valyti bei dezinfekuoti; tokia įranga turi būti kuo arčiau darbo vietų; čiaupai įrengti taip, kad jų nereikėtų reguliuoti ranka; šiose patalpose turi būti šalto ir karšto vandens, valymo ir dezinfekavimo priemonių bei vienkartinės rankšluosčių; vandens instrumentams plauti temperatūra turi būti ne žemesnė kaip + 82 °C;
- o) įranga, su kuria bet kuriuo metu būtų galima efektyviai atlikti šioje direktyvoje nurodytus veterinarinius patikrinimus;
- p) tinkama teritoriją juosianti siena arba kitos ją apribojančios priemonės;
- q) nepažeidžiant šios dalies a, b, c ir d punktų, tinkama pertvara tarp švirių ir užterštų pastato dalių;

- r) a–j punktuose nurodytose patalpose turi būti:
 - vandeniui atspari, lengvai valoma ir dezinfekuojama, puvimui atspari grindų danga, įrengta taip, kad ją būtų lengva nusausti,
 - glotnios užapvalintais kampais sienos, bent per du metrus nuo apačios padengtos šviesia plaunama danga arba dažais;
- s) tinkama ventiliacija ir, jei reikia, garų rinkiklis;
- t) tinkamas natūralus arba dirbtinas apšvietimas, kuris neiškreiptų spalvų patalpose, skirtose gyviems arba paskers-
tiems naminiams paukščiams laikyti;
- u) pakankamas tik geriamojo vandens tiekimas esant slėgiui; tačiau išskirtiniais atvejais garams gauti gali būti naudo-
jamas ir negeriamas vanduo, užtikrinant, kad vamzdžiai, kuriais atiteka toks vanduo, būtų įrengti taip, kad jo
nebūtų galima panaudoti kitiems tikslams; be to, gėrimui netinkantį vandenį išimties atvejais gali būti leista
naudoti šaldymo įrenginiams vėsinti. Negeriamo vandens vamzdžiai turi būti nudažyti raudonai ir negali būti
nutiesti per patalpas, kuriose laikoma mėsa;
- v) pakankamai karšto geriamo vandens, tiekiamo esant slėgiui;
- w) nuotekų išleidimo sistema, įrengta laikantis higienos reikalavimų;
- x) tinkama apsaugos nuo kenkėjų (vabzdžių, graužikų ir pan.) įranga;
- y) instrumentai ir darbo įrankiai, taip pat naminių paukščių laikymo įrenginiai, kurie turi sąlytį su jais, pagaminti iš
nerūdijančios medžiagos ir kuriuos lengva valyti bei dezinfekuoti;
- z) specialūs orui ir vandeniui nepralaidūs, nerūdijantys konteineriai mėšai, kuri pagal VI skyriaus 28 dalį pripažinta
netinkama žmonių maistui, pagaminti iš nerūdijančios medžiagos ir su užspaudžiamais dangčiais.

II SKYRIUS

SKERDYKLOS PERSONALO, PATALPŲ, ĮRANGOS IR INSTRUMENTŲ HIGIENOS REIKALAVIMAI

2. Personalas, patalpos, įranga ir instrumentai turi būti visiškai švarūs:

- a) personalas turi vilkėti šviesios spalvos ir lengvai plaunamus švarius darbo drabužius ir galvos apdangalą. Skerdikai
ir mėšą tvarkantys darbininkai darbo metu privalo plautis ir dezinfekuoti rankas keletą kartų per dieną ir po kiek-
vienos pertraukos imdamiesi darbo. Asmenys, lietę sergančius gyvūnus arba užkrėstą mėšą, turi po to nedelsiant
švariai nusiplauti rankas iki alkūnių karštu vandeniu ir jas išdezinfekuoti. Rūkyti darbo patalpose ir sandėliuose
draudžiama;
- b) į skerdyklas gali patekti tik skerdimui skirti naminiai paukščiai, nurodyti 1 straipsnio 1 dalyje, o ne pašaliniai
šunys, katės ar gyvūnai, išskyrus skerdyklos darbinius gyvūnus. Šis draudimas netaikomas 1 straipsnio 1 dalyje
neminėtiems triušiams arba paukščiams, kurie skirti tuoj pat paskersti, jeigu jie tuo metu nėra laikomi, skerdžiami,
ruošiami arba sandėliuojami tose pačiose patalpose kartu su naminiais paukščiais.

Graužikai, vabzdžiai ir kiti kenkėjai turi būti sistemingai naikinami;

- c) I skyriaus 1 dalies a, b, c, d ir e punktuose nurodytos patalpos turi būti valomos ir dezinfekuojamos tada, kai
reikia, ir kiekvienos darbo dienos pabaigoje;
- d) narvai vežti naminiams paukščiams turi būti pagaminti iš nerūdijančių medžiagų, lengvai valomi bei dezinfeku-
jami ir su neperšlampamomis grindimis. Jie turi būti valomi ir dezinfekuojami kiekvieną kartą iš jų iškrovus
paukščius;
- e) skerdimui, mėšai tvarkyti ir saugoti naudojama įranga bei instrumentai turi būti švarūs ir tvarkingi. Jie turi būti
valomi ir dezinfekuojami keletą kartų per darbo dieną, darbo dienos pabaigoje ir prieš pradėdant juos naudoti, jei
jie buvo užteršti, ypač ligas sukeliančiais mikrobais;
- f) konteineriai su nesveika, žmonių maistui netinkama mėsa ir skerdenos atliekomis iškraunami juos panaudojus ir
valomi bei dezinfekuojami kiekvieną kartą juos iškrovus.

3. Patalpos, įrankiai, darbo įranga ir įrenginiai, naudojami skerdimui, mėsos tvarkymui ir saugojimui, turi būti naudo- jami tik šiems tikslams.

4. Paukštienos ir paukštienos konteinerių negalima dėti tiesiai ant grindų.
5. Plunksnos išnešamos iškart po to, kai paukštis nupešamas.
6. Valikliai, dezinfekuojančios medžiagos ir pesticidai neturi pakenkti mėsei, skirtai vartoti.
7. Skersti arba tvarkyti mėsą draudžiama asmenims, kurie gali mėsą užkrėsti, ypač tiems:
 - a) kurie serga arba yra įtariami sergant vidurių šiltine, A ir B tipo paratifu, infekciniu enteritu (salmonelioze), dizenterija, infekciniu hepatitu, skarlatina arba yra šių ligų nešiotojai;
 - b) kurie serga arba yra įtariami sergant užkrečiamąja tuberkulioze;
 - c) kurie serga arba yra įtariami sergant užkrečiamąja odos liga;
 - d) kurių kita tuo pačiu metu atliekama veikla gali sukelti pavojų šviežią mėsą užkrėsti mikrobais;
 - e) kurių rankos yra sutvarstytos, tačiau ant sužeisto piršto, jei žaizda neužkrečiama, gali būti užklijuotas vandeniui nelaidus pleistras.
8. Su šviežia mėsa dirbantys žmonės privalo turėti medicinos pažymą. Joje turi būti parašyta, kad nėra jokių kliūčių jiems dirbti tokį darbą; kiekvienais metais ir oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui pareikalavus pažymą atnaujinama; oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui pažyma turi būti visuomet prieinama.

III SKYRIUS

ANTE MORTEM PATIKRA

9. Paukščiams, kurie skirti skersti, per 24 valandas nuo jų atvežimo į skerdyklą turi būti atlikta *ante mortem* patikra. Patikra turi būti pakartota prieš pat skerdimą, jeigu nuo *ante mortem* patikros yra praėję daugiau kaip 24 valandos.
10. *Ante mortem* patikra gali apsiriboti pervežimo metu gautų sužeidimų paieška, jeigu per paskutines 24 valandas naminiai paukščiai buvo patikrinti jų kilmės ūkyje ir buvo nustatyta, kad jie yra sveiki. Be to, turi būti įrodyta į skerdyklą atvežtų naminių paukščių tapatybė.

Jei kilmės ūkyje ir skerdykloje *ante mortem* patikros neatlieka tas pats oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, gyvūnus turi lydėti sveikatos sertifikatas, nurodantis III priede reikalaujamą informaciją.

11. *Ante mortem* patikra turi būti atliekama esant tinkamam apšvietimui.
12. Patikros metu turi būti nustatyta:
 - a) ar naminiai paukščiai neserga kuria nors liga, kuria gali užsikrėsti žmonės arba gyvūnai, ir ar nėra kokių nors tos ligos požymių, ir ar paukščio bendra būklė nerodo, kad jis gali tą ligą susirgti;
 - b) ar nematyti kurios nors ligos požymių ar sutrikimų, turinčių poveikį bendrai paukščių būklei ir galinčių padaryti mėsą netinkama žmonių maistui.
13. Naminiai paukščiai, sergantys vištų (paukščių) maru, Niukaslės liga, pasiutlige, salmonelioze, cholera arba ornitoze, paskelbiami netinkamais žmonių maistui.
14. Paukščiai negali būti skerdziami kaip šviežia mėsa, skirta žmonių maistui, jeigu, remiantis:
 - tuo, kad skerdyklose yra nesveikų naminių paukščių,
 - sveikatos informacija apie jų kilmęyra nustatoma, kad jie buvo laikomi kartu su naminiais paukščiais, sergančiais vištų (paukščių) maru, Niukaslės liga, pasiutlige, salmonelioze, cholera arba ornitoze tokiomis aplinkybėmis, kad galėjo būti užkrėsti.
15. Šio skyriaus 12, 13 arba 14 dalyse minimi naminiai paukščiai turi būti skerdziami atskirai, paskerdus visus kitus naminius paukščius.

IV SKYRIUS

SKERDIMO HIGIENOS REIKALAVIMAI

16. Naminiai paukščiai, įvežti į skerdyklos patalpas, turi būti skerdziami nedelsiant po jų apsvaiginimo.
17. Kraujas visiškai nuleidžiamas, saugant, kad neužsiterštų esanti už skerdimo vietos aplinka.
18. Paskersti paukščiai tuoj pat ir visiškai nupešami.
19. Darinėjama turi būti nedelsiant. Skerdena turi būti perpjauta taip, kad būtų galima apžiūrėti ertmes ir visus vidaus organus. Todėl kepenys, blužnis ir virškinamasis traktas turi būti išimti iš skerdenos jos neužteršiant ir neliečiant natūralių šių vidaus organų raiščių iki tikrinimo.
20. Po patikrinimo vidaus organai, kurie buvo išimti, turi būti nedelsiant išimami iš skerdenos, o žmonių maistui netinkamos dalys iškart pašalinamos.
Skerdenos ertmėje likę vidaus organai arba jų dalys, išskyrus inkstus, turi būti visiškai išimami, jei įmanoma, laikantis patenkinamų higienos sąlygų.
21. Draudžiama paukštieną išpūsti, valyti su pašluoste arba prikimšti skerdeną bet ko kito, išskyrus skerdykloje paskerstų naminių paukščių valgomas skerdenos atliekas.
Naminių paukščių dalys ir skerdenos atliekos turi būti supakuotos taip, kaip nurodyta šio priedo 35 dalyje.
22. Kol nebaigiama tikrinti, skerdenos negalima kapoti, išvežti arba apdoroti. Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas gali nurodyti bet kokią kitą patikrai reikalingą tvarkymo būdą.
23. Sulaikyta mėsa, kuri paskelbiama netinkama žmonių maistui pagal šio priedo 28 dalį arba kurios neleidžiama vartoti žmonių maistui pagal 29 dalį, taip pat plunksnos ir atliekos turi būti kuo greičiau išnešamos į patalpas, vietas arba konteinerius, nurodytus šio priedo 1 dalies g, h ir i punktuose, ir tvarkomi taip, kad užterštumas būtų kuo mažesnis.
24. Šviežia paukštiena, ją patikrinus ir išdarinęjus, turi būti iškart nuvalyta ir atšaldyta pagal higienos reikalavimus.

V SKYRIUS

POST MORTEM PATIKRA

25. Visos tik paskersto gyvūno dalys turi būti nedelsiant ištirtos.
26. *Post mortem* patikra turi būti atliekama esant tinkamam apšvietimui.
27. *Post mortem* patikrą sudaro:
 - a) išorinis paskersto gyvūno apžiūrėjimas;
 - b) jei reikia, paskersto gyvūno palpacija ir įpjovų darymas;
 - c) konsistencijos, spalvos, kvapo ir, jei reikia, skonio pakitimų tikrinimas;
 - d) jei reikia, laboratoriniai tyrimai.

VI SKYRIUS

OFICIALIAI PASKIRTO VETERINARIJOS GYDYTOJO SPRENDIMAS, ATLIEKANT POST MORTEM PATIKRĄ

28. 1. Paukštiena skelbiama visiškai netinkama žmonių maistui, jei ekspertizės metu nustatoma:
- kad paukštis nugaišo, o ne buvo paskerstas,
 - bendras užterštumas,
 - dideli pažeidimai ir echimozė,
 - nenormalus kvapas, spalva, skonis,
 - puvimas,
 - nenormali mėsos konsistencija,
 - kacheksija,
 - edema,
 - ascitas,
 - gelta,
 - užkrečiamoji liga,
 - aspergiliozė,
 - toksoplazmozė,
 - gausi parazitų invazija poodyje ir raumenyse,
 - piktybiniai arba daugybiniai navikai,
 - leukozė,
 - apnuodijimas.
2. Paskersto gyvūno dalys su tam tikrų vietų trauminiais pakitimais, nekenkiančiais likusios mėsos sveikatai, skelbiamos netinkamomis žmonių maistui.
29. Žmonių maistui netinka šie vidaus organai: trachėja, pagal 20 dalį nuo skerdenos atskirti plaučiai, stemplė, gūžys, žarnos ir tulžies pūslė.

VII SKYRIUS

ŽENKLINIMAS SVEIKUMO ŽENKLU

30. Ženklinimas sveikumo ženklų turi vykti oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo atsakomybe, kuris šiam reikalui turi savo žinioje ir tvarko:
- a) instrumentus, skirtus atlikti mėsos sveikumo žymėjimą, kurie įteikiami padėjėjams tik faktiniu ženklinimo metu ir tokiam laikui, kiek reikia šiam darbui atlikti;
 - b) etiketes ir įpakavimo medžiagas, ant kurių jau yra 31 dalyje nurodytas antspaudas arba ženklas bei 31 dalyje nurodyti spaudai. Šių etikečių, fasuočių ir spaudų reikiamas skaičius įteikiamas padėjėjams tada, kai jie turi būti naudojami.
31. Ženklinimą sveikumo ženklų sudaro:
- a) ženklinant nesupakuotą skerdeną – spaudai ant kiekvieno skerdenos gabalo.
- Spaudai turi būti tokie, kad jų nebūtų galima dar kartą panaudoti; jie turi būti pagaminti iš atsparios medžiagos, atitinkančios visus higienos reikalavimus ir pakankamai dideli, kad ant jų tilptų aiškiai išskaitomomis raidėmis užrašyta ši privaloma informacija:
- viršutinėje dalyje: eksportuojančios šalies pirmosios dvi didžiosios raidės,
 - centre: skerdyklos veterinarinio patvirtinimo numeris,
 - apatinėje dalyje: vienas iš šių sutrumpinimų: CEE, EEG arba EWG.

Raidės ir skaičiai turi būti 0,2 cm dydžio;

- b) ženklinant supakuotą skerdeną ir skerdenos dalis: ženklas ant įpakavimo medžiagos, kuri turi būti taip suvyniota, kad atidarius jos nebūtų galima dar kartą panaudoti.

Įpakavimo medžiaga turi būti iš pakankamai stiprios medžiagos, atitinkančios visus higienos reikalavimus; ženkle turi būti ta pati, kaip ir spaudui, privaloma informacija, įrašyta to paties dydžio rašmenimis;

- c) ženklinant iš skerdenos išimtas skerdenos atliekas: ženklas, užspaushtas ant įvyniojimo taip, kad nurodyta šios dalies b punkte, arba antspaudas ant etiketės, kuri yra aiškiai matoma ir tvirtai pritvirtinama prie pakuotės. Etiketė turi būti tvirtinama taip, kad perplyštų atidarant pakuotę.

Antspaudas turi būti ovalo formos rašalinis 6,5 cm pločio ir 4,5 cm aukščio ženklas. Ant jo aiškiai įskaitomomis raidėmis turi būti įrašyta:

- viršutinėje dalyje: eksportuojančios šalies pavadinimas didžiosiomis raidėmis,
- centre: skerdyklos veterinarinio patvirtinimo numeris,
- apatinėje dalyje: vienas ir šių sutrumpinimų: CEE, EEG arba EWG.

Raidės turi būti 0,8 cm, o skaičiai 1,1 cm dydžio.

VIII SKYRIUS

SVEIKATOS SERTIFIKATAS

32. Sveikatos sertifikato originalas, kuris turi būti gabenamas kartu su šviežia paukštiena iki paskirties šalies, turi būti pakrovimo metu išduotas oficialiai paskirto veterinarinio gydytojo. Sveikatos sertifikato forma ir turinys turi atitikti IV priede pateiktą pavyzdį. Jis turi būti surašytas bent jau paskirties šalies kalba ir pateikti informaciją, nurodytą IV priedo pavyzdyje.

IX SKYRIUS

SAUGOJIMAS

33. Šviežia paukštiena, ją atšaldžius pagal 24 dalį, turi būti saugoma temperatūroje, kuri niekada negali viršyti + 4 °C.

X SKYRIUS

PAKAVIMAS

34. a) Pakuotės (pvz., dėklai, kartoninės dėžės) turi atitikti visus higienos reikalavimus ir ypač:

- jos turi nepakenkti organoleptinėms mėsos savybėms,
- jomis turi būti neperduodamos žmonių sveikatai žalingos medžiagos,
- jos turi būti pakankamai tvirtos, kad tinkamai apsaugotų pervežamą ir tvarkomą mėsą;

- b) pakuotės gali būti dar kartą panaudotos mėsai, jei jos yra pagamintos iš nerūdijančios medžiagos, kurią lengva valyti ir kuri prieš tai buvo išvalyta ir išdezinfekauta.

35. Kai šviežia paukštiena yra vyniojama į fasavimo medžiagą (pvz., plastiko plėvelę), kuri tiesiogiai liečiasi prie mėsos, turi būti laikomasi higienos reikalavimų.

Tokia įpakavimo medžiaga turi būti permatoma, bespalvė ir atitikti 34 dalies a punkto reikalavimus; ji negali būti dar kartą panaudojama mėsai pakuoti.

Paukštienos dalys arba iš skerdenos išimtos skerdenos atliekos turi būti visada fasuojamos sandariai pagal pirmiau pateiktus kriterijus.

XI SKYRIUS

TRANSPORTO PRIEMONĖS

36. Šviežia paukštiena turi būti gabenama transporto priemonėmis arba konteineriais, sukonstruotais ir įrengtais taip, kad viso gabenimo metu būtų palaikoma IX skyriuje nurodyta temperatūra.
 37. Šviežiai paukštienai skirtos transporto priemonės negali būti naudojamos gabenti gyvus gyvūnus ar bet kokią kitą produktą, kurie gali pakenkti arba užteršti mėsą, nebent jos, išskyrus tokius produktus, būtų švariai išvalomos, dezinfekuojamos ir, jei reikia, iš jų būtų pašalinti blogi kvapai.
 38. Šviežia paukštiena gali būti gabenama tik kartu su medžiagomis, kurios gali jai pakenkti arba suteikti jai kvapą, tik jei imamasi atitinkamų apsaugos priemonių.
 39. Šviežia mėsa negali būti gabenama transporto priemonėmis ar konteineriais, kurie yra nešvarūs ir neišdezinfekuoti.
 40. Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas prieš pakrovimą užtikrina, kad transporto priemonės arba konteineriai ir pakrovimo sąlygos atitinka šio skyriaus higienos reikalavimus.
-

II PRIEDAS

PADĖJĖJAMS TAIKOMI REIKALAVIMAI

1. Padėjėjais gali būti priimti tik asmenys, kurie:
 - a) pateikia iš kompetentingos institucijos teigiamą charakteristiką;
 - b) turi atitinkamą pagrindinį išsilavinimą;
 - c) yra fiziškai pajėgūs dirbti tokį darbą;
 - d) patikrinus jų sugebėjimus, parodo tinkamą techninių žinių lygį.
 2. Nepažeidžiant I priedo II skyriaus 7 ir 8 dalių, dirbti padėjėjais nepriimami tokie asmenys, kurie:
 - a) užsiima veikla, dėl kurios galėtų būti užkrėsta šviežia paukštiena;
 - b) prekybos srityje dirba mėsininku, vadovauja naminių paukščių skerdyklai arba ten dirba bet kuo kitu, prekiauja paukštiena arba naminių paukščių lesalu, yra naminių paukščių lesalo konsultantas, profesionalus paukštininkas arba dirba žemės ūkio įmonėje.
 3. Šio priedo 1 dalies d punkte nurodytą žinių patikrinimą organizuoja valstybės narės kompetentinga centrinė institucija arba tos valstybės narės paskirta institucija. Kandidatais šiam testui gali būti tik asmenys, kurie pateikia įrodymus, kad lankė trijų mėnesių oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo vadovaujamus parengiamuosius užsiėmimus.
 4. Šio priedo 3 dalyje nurodytas žinių patikrinimas susideda iš teorinės bei praktinės dalies ir apima šiuos dalykus:
 - a) teorinė dalis:
 - pagrindinės žinios apie naminių paukščių anatomiją ir fiziologiją,
 - pagrindinės žinios apie naminių paukščių anatominę patologiją,
 - pagrindinės žinios apie higieną, ypač pramonės higieną,
 - naminių paukščių skerdimo, ruošimo, pakavimo ir gabenimo būdai ir tvarka,
 - darbui reikalingų įstatymų ir kitų teisės aktų išmanymas;
 - b) praktinė dalis:
 - skerstinų paukščių patikra ir vertinimas,
 - paskerstų naminių paukščių patikra ir vertinimas,
 - gyvūnų rūšių nustatymas, apžiūrint būdingas gyvūno dalis,
 - paskerstų naminių paukščių dalių, turinčių pakitimų, nustatymas ir atitinkami komentarai,
 - patirtis atliekant *post mortem* patikrą, veikiant gamybos linijai.
-

III PRIEDAS

PAVYZDYS

SVEIKATOS SERTIFIKATAS

Iš ūkio į skerdyklą gabenamų naminių paukščių

Kompetentinga tarnyba Nr. ⁽¹⁾.....

I. Gyvūnų identifikavimas

Gyvūnų rūšys

Paukščių skaičius

Identifikavimo ženklas

II. Gyvūnų kilmė

Kilmės ūkio adresas

.....

III. Gyvūnų paskirties vieta

Gyvūnai į:

.....

skerdyklą bus vežami šiomis transporto priemonėmis:

IV. Patvirtinimas

Aš, toliau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, liudiju, kad m. mėn. d. minėtoje įmonėje, esančioje pažymėjime nurodytiems gyvūnams buvo atlikta *ante mortem* patikra ir nustatyta, kad jie yra sveiki.

Surašyta, (išdavimo vieta ir data)

Oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo parašas

(.....)

⁽¹⁾ Nurodyti nebūtina.

IV PRIEDAS

PAVYZDYS

SVEIKATOS SERTIFIKATAS

Į EEB valstybę narę gabenamos šviežios paukštienos ⁽¹⁾Eksportuojanti šalis Nr. ⁽²⁾

Ministerija

Kompetentinga tarnyba

Nuoroda ⁽²⁾

I. Mėsos identifikavimas

Mėsa
(gyvūno rūšis)

Mėsos gabalų rūšys

Pakavimo būdas

Pakuočių skaičius

Neto masė

II. Mėsos kilmė

Skerdyklos (-ų) adresas (-ai) ir veterinarinio patvirtinimo numeris (-iai)

.....

.....

III. Mėsos paskirties vieta

Mėsa bus siunčiama iš
(pakrovimo vieta)į
(paskirties šalis ir vieta)šia transporto priemone ⁽³⁾

Gavėjo pavardė ir adresas

.....

Gavėjo pavardė ir adresas

.....

IV. Sveikumo patvirtinimas

Aš, toliau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, patvirtinu, kad:

- a) — pirmiau minėta paukštiena ⁽¹⁾
 - pirmiau minėta mėsos pakuotė ⁽⁴⁾turi ženklą, rodantį, kad tai yra gyvūnų, paskerstų patvirtintose skerdyklose, mėsa;
- b) ši mėsa pripažinta tinkama žmonių maistui po veterinarinio patikrinimo, atlikto pagal 1971 m. vasario 15 d. Tarybos direktyvą dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos prekybai šviežia paukštiena;
- c) transporto priemonės arba konteineriai ir šios siuntos pakrovimo sąlygos atitinka toje direktyvoje nurodytus higienos reikalavimus.

Surašyta,, (išdavimo vieta ir data)

Oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo parašas

.....

⁽¹⁾ Šviežia paukštiena – tai gyvūnų naminių vištų, gaidžių, kalakutų, perlinių vištų, ančių ir žąsų šviežia mėsa, neapdorota jokiais konservavimo būdais; tačiau šviežia mėsa laikoma ir atšaldyta arba sušaldyta paukštiena.

⁽²⁾ Nurodyti nebūtina.

⁽³⁾ Turėtų būti nurodyti vagonų ir sunkvežimių registracijos numeriai arba lėktuvo reiso numeris.

⁽⁴⁾ Nereikalinga išbraukti.